

Uzasadnienie

Podstawa prawna

1) art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506):

„Art. 18. 1. Do właściwości rady gminy należą wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej.

2. Do wyłącznej właściwości rady gminy należy:

(...)

15) stanowienie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy.”;

2) art. 13b ust. 3 i 4 i art. 13f ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068, poz. 12 i 317 oraz z 2019 r. poz. 698 i 730):

a) „Art. 13b (...)

„ 3. Rada gminy (rada miasta) na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zaopiniowany przez organy zarządzające drogami i ruchem na drogach, może ustalić strefę płatnego parkowania lub śródmiejską strefę płatnego parkowania

4. Rada gminy (rada miasta), ustalając strefę płatnego parkowania lub śródmiejską strefę płatnego parkowania:

1) ustala wysokość opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. a lub b, z tym że opłata za pierwszą godzinę postoj u pojazdu samochodowego nie może przekraczać:

a) w strefie płatnego parkowania - 0,15% minimalnego wynagrodzenia, w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2017 r. poz. 847 oraz z 2018 r. poz. 650),

b) w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania - 0,45% minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w lit. a;

2) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi;

3) określa sposób pobierania opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1.”

(stan prawny od 5 września 2019 r.);

b) „Art. 13f 1 Rada gminy (rada miasta) określa wysokość opłaty dodatkowej, o której mowa w ust. 1, oraz sposób jej pobierania. Wysokość opłaty dodatkowej nie może przekroczyć 10% minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.”

(stan prawny od 5 września 2019 r.)

Stan faktyczny

Obecnie obowiązuje uchwała nr XLIX/1437/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22 kwietnia 2010 r. w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia wysokości stawek opłaty za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenia opłat abonamentowych i zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi, sposobu pobierania tych opłat i określenia wysokości opłaty dodatkowej (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2019 r. poz. 781, poz. 2142 i 2766).

Propozycja zmian

Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu, zwany dalej ZDiUM, wnioskuję o wprowadzenie do uchwały nr XLIX/1437/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22 kwietnia 2010 r. w sprawie ustalenia

strefy płatnego parkowania, ustalenia wysokości stawek opłaty za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenia opłat abonamentowych i zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi, sposobu pobierania tych opłat i określenia wysokości opłaty dodatkowej, zwanej dalej *uchwałą*, następujących zmian:

- 1) w § 2:
 - a) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) w pierwszej godzinie postoju w wysokości 3,00 zł za godzinę postoju;”,
 - b) w ust. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) w pierwszej godzinie postoju w wysokości 3,00 zł za godzinę postoju;”,
 - c) w ust. 9 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) w pierwszej godzinie postoju w wysokości 2,00 zł za godzinę postoju;”;

Wprowadzone w 2010 r. preferencyjne stawki opłaty za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania we Wrocławiu, tj. 0,50 zł za pierwsze 20 minut postoju oraz 0,50 zł za drugie 20 minut postoju (łącznie wysokość opłaty za 40-minutowy postój wynosi 1,00 zł) miały z założenia przyczynić się do zachęcenia użytkowników do krótkotrwałych postojów na obszarach charakteryzujących się znacznym deficytem miejsc postojowych, a tym samym do zwiększenia rotacji pojazdów.

Niemniej analiza opłat wnoszonych za postój przy użyciu płatności mobilnych wykazała, że wprowadzona w 2010 r. możliwość krótkotrwałego postoju po preferencyjnej stawce opłaty stała się metodą na obniżenie kosztów postoju przez użytkowników parkingów zlokalizowanych w strefie płatnego parkowania.

Obecnie zjawiskiem powszechnym, jest wielokrotne w ciągu dnia uruchamianie usługi płatności mobilnej na czas 40 minut za kwotę 1,00 zł za postój tego samego pojazdu, co w konsekwencji prowadzi do wymiernych strat finansowych w zakresie pozyskiwanych dochodów za postój pojazdów w strefie płatnego parkowania. Największa skala tego zjawiska występuje w strefie A, w której godzinowe stawki opłat są najwyższe.

Przykładowo wysokość opłaty za 9-godzinny postój w strefie A zgodnie ze zmienianą uchwałą winna wynosić 28,90 zł. Przy wielokrotnym przedłużaniu opłaty za postój, stosując preferencyjną stawkę 1 zł za 40 minut postoju, opłata za 9-godzinny postój wyniesie 13,50 zł. Stosowanie powyższej praktyki powoduje obniżenie wpływów do budżetu o ok. 100 tys. zł rocznie.

Mając na uwadze powyższe zasadnym jest wyeliminowanie możliwości postoju po preferencyjnych stawkach opłaty poprzez wprowadzenie liniowego sposobu jej naliczania, tj. czas postoju będzie liczony proporcjonalnie do wysokości wniesionej opłaty.

- 2) w § 4:
 - ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) abonament typu I - wydawany na numer rejestracyjny dla nie więcej niż trzech pojazdów samochodowych posiadanych przez osobę fizyczną zameldowaną na pobyt stały lub na pobyt czasowy przy miejscach wyznaczonych do płatnego postoju posiadającej pojazd samochodowy na podstawie jednego z tytułów wymienionych w ust. 2 - potwierdzający uprawnienie do postoju wyłącznie w podstrefie miejsca zamieszkania.
W przypadku, gdy adres zameldowania na pobyt stały lub na pobyt czasowy zlokalizowany jest na granicy podstref, dana osoba fizyczna może dokonać wyboru zakupu abonamentu typu I obowiązującego na jednej z sąsiadujących podstref;”;

Powyższy zapis ma na celu wprowadzenie limitu abonamentów wydawanych dla jednego mieszkańca.

- w ust. 2 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) innej czynności cywilnoprawnej, której stroną jest osoba fizyczna nabywająca abonament typu I lub typu N.”;

Rozszerzenie katalogu dokumentów o umowę cywilnoprawną potwierdzającą posiadanie pojazdu przy nabywaniu abonamentu dla mieszkańca wynika z konieczności wykonania zalecenia Najwyższej Izby Kontroli sformułowanego w Wystąpieniu Pokontrolnym z dnia 5 października 2018 r. stanowiącym podsumowanie kontroli znak sprawy: nr P/18/089 pn. „Funkcjonowanie płatnego parkowania w miastach”.

- 3) w § 5:
 - a) ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) za abonament typu I
 - a) za jeden miesiąc:
 - 10 zł za pierwszy pojazd samochodowy,
 - 20 zł za drugi pojazd samochodowy,
 - 100 zł za trzeci pojazd samochodowy,
 - b) za pół roku:
 - 50 zł za pierwszy pojazd samochodowy,
 - 100 zł za drugi pojazd samochodowy,
 - 500 zł za trzeci pojazd samochodowy,
 - c) za rok:
 - 100 zł za pierwszy pojazd samochodowy,
 - 200 zł za drugi pojazd samochodowy,
 - 1000 zł za trzeci pojazd samochodowy.”,
 - b) ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) za abonament typu I
 - a) za jeden miesiąc:
 - 10 zł za pierwszy pojazd samochodowy,
 - 20 zł za drugi pojazd samochodowy,
 - 100 zł za trzeci pojazd samochodowy,
 - b) za pół roku:
 - 50 zł za pierwszy pojazd samochodowy,
 - 100 zł za drugi pojazd samochodowy,
 - 500 zł za trzeci pojazd samochodowy,
 - c) za rok:
 - 100 zł za pierwszy pojazd samochodowy,
 - 200 zł za drugi pojazd samochodowy,
 - 1000 zł za trzeci pojazd samochodowy.”,
 - c) ust. 3:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) za abonament typu I
 - a) za jeden miesiąc:
 - 10 zł za pierwszy pojazd samochodowy,
 - 20 zł za drugi pojazd samochodowy,
 - 100 zł za trzeci pojazd samochodowy,
 - b) za pół roku:
 - 50 zł za pierwszy pojazd samochodowy,
 - 100 zł za drugi pojazd samochodowy,
 - 500 zł za trzeci pojazd samochodowy,
 - c) za rok:
 - 100 zł za pierwszy pojazd samochodowy,
 - 200 zł za drugi pojazd samochodowy,
 - 1000 zł za trzeci pojazd samochodowy.”;

Wprowadzenie ograniczenia liczby abonamentów wydawanych dla jednego mieszkańca przy jednoczesnym wdrożeniu stawek opłaty za abonament nabywany na drugi i trzeci pojazd samochodowy służy bezpośrednio zwiększeniu rotacji parkujących w strefie pojazdów, a tym samym wyeliminowanie zjawiska posiadania przez mieszkańców kilku pojazdów (dynamiczny wzrost liczby samochodów), które całymi dniami zajmują miejsca postojowe na obszarach charakteryzujących się znacznym ich deficytem.

4) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) za abonament typu P:
 - a) za jeden miesiąc 160 zł,
 - b) za pół roku 800 zł,
 - c) za rok 1600 zł. ”.

Wysokość stawek opłaty za abonamenty jest stała od 2010 r. Mając na uwadze realną zmianę cen, która nastąpiła na przełomie 9 lat, a nadto fakt, że abonamenty typu P obowiązują w całej strefie C, która od 1 września 2019 r. znacznie zwiększy swój obszar, zasadnym jest wprowadzenie zmiany w przedmiotowym zakresie.

Zaznaczyć należy, że obecnie wysokość abonamentu typu P wynosi 110 zł/m-c, co w przeliczeniu na średnio 21 dni roboczych w miesiącu kształtuje całodzienny koszt postoju pojazdu w SPP na poziomie 5,24 zł (równowartość opłaty za 2,5 godz. postoju).

W związku z faktem, iż w strefie płatnego parkowania funkcjonuje ogólnodostępny abonament typu PI, który uprawnia do postoju w całej strefie B i C, a za którego opłata wynosi 320,00 zł/m-c, zasadnym jest aby koszt abonamentu typu P, który uprawnia do postoju w tańszej cenowo ale znacznie większej obszarowo strefie C, kształtował się na poziomie połowy kosztu zakupu abonamentu typu PI, a więc aby stawka opłaty za jego nabycie wynosiła 160,00 zł/m-c.

5) w § 10 ust. 1- 1a otrzymuje brzmienie:

„1 Ustala się opłatę dodatkową za nieuiszczenie opłaty za każdorazowy postój pojazdu samochodowego w strefie płatnego parkowania w wysokości 200 zł. Wysokość opłaty dodatkowej ulega obniżeniu do kwoty 100 zł w przypadku jej uregulowania w terminie 7 dni od dnia wystawienia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4.

1a. Ustala się opłatę dodatkową za nieuiszczenie opłaty za postój pojazdu samochodowego w strefie płatnego parkowania po upływie czasu określonego na wydruku z parkomatu lub po upływie czasu opłaconego telefonem komórkowym, w wysokości 80 zł. Wysokość opłaty dodatkowej ulega obniżeniu w wysokości 40 zł w przypadku jej uregulowania w terminie 7 dni od dnia wystawienia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4.”.

Możliwość wprowadzenia wyższych stawek opłaty dodatkowej za nieuiszczenie opłaty za postój wynika wprost z ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 1693).

W art. 3 pkt 3 w/w ustawy, odnoszącym się do art. 13 f ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych wskazano, iż wysokość opłaty dodatkowej (od daty wejścia w życie w/w ustawy, tj. od 5 września 2019 r.) nie może przekroczyć 10 % minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Wraz z wprowadzeniem zwiększonych stawek opłaty dodatkowej, wprowadzona zostaje również możliwość zmniejszenia wysokości tej opłaty o 50 %. Warunkiem uprawniającym do skorzystania z obniżonej stawki opłaty dodatkowej jest uregulowanie tej opłaty w terminie 7 dni od daty wystawienia zawiadomienia.

Mając na uwadze fakt, iż wprowadzony od kwietnia 2019 r. nowy system poboru opłat za postój w strefie płatnego parkowania umożliwia m.in. uregulowanie opłaty dodatkowej w każdym parkomacie, przedstawione rozwiązanie jest racjonalne i warte przyjęcia – z jednej strony umożliwia użytkownikom bezproblemowe uregulowanie opłaty po preferencyjnej stawce w jednym z 277 parkomatów (których liczba będzie stale wzrastać), z drugiej zaś strony ogranicza koszty dochodzenia nieuregulowanych należności, poprzez zmniejszenie liczby spraw, w których opłata dodatkowa nie została uregulowana w terminie.

Wejście w życie *uchwały*: 5 września 2019 r.

Projekt *uchwały* nie zawiera danych prawnie chronionych.

Mając na uwadze powyższe podjęcie przedmiotowej *uchwały* jest w pełni zasadne.